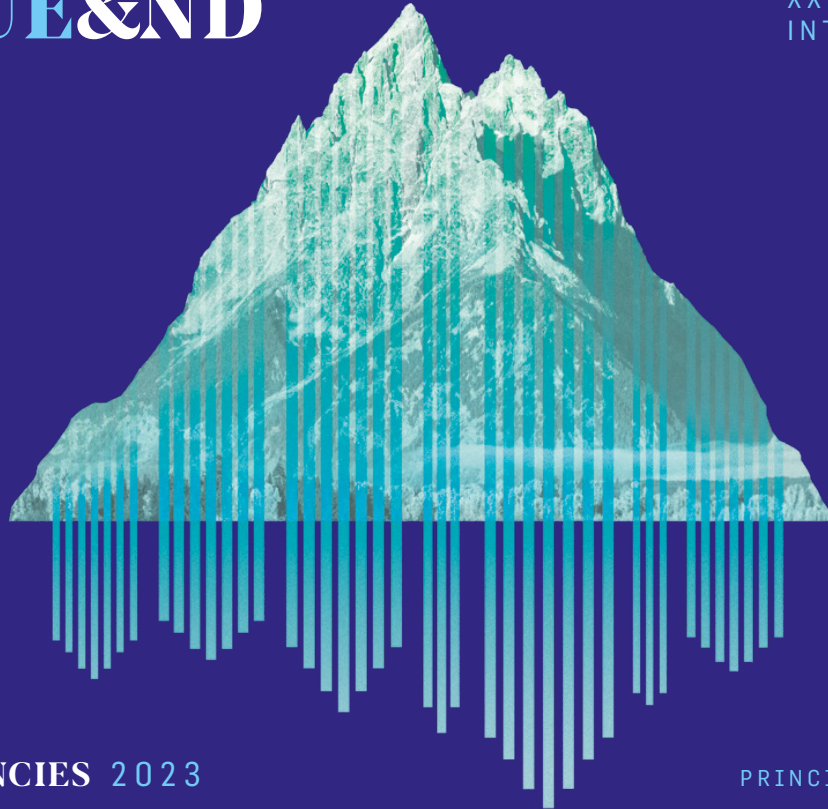

ORGUE&ND

XXIV FESTIVAL
INTERNACIONAL

RESONÀNCIES 2023

PRINCIPAT D'ANDORRA

PRIMAVERA

7/IV
*

IZUMI KANDO
JONAINA SALVADOR
ORIOI ROSÉS

CONCERT DE
DIVENDRES
SANT

MERITXELL TIANA
FREDERIC IBÁÑEZ
ARABEL·LA FERNÁNDEZ
I JOAN PALET

JAPÓ, ANDORRA & ESPANYA

orgue & soprano,
contratenor & quartet
de corda, membres de
l'Orquestra Barroca
de Barcelona

*Stabat Mater de
Pergolesi*

13/V
**

IGNACIO RIBAS
& **AARÓN RIBAS**
ANDORRA

CONCERT
D'ANDORRA

orgue & orgue
A la llum del classicisme ibèric

10/VI
*

**PILAR
CABRERA**
ESPANYA

orgue
*Ressons del passat en la
música contemporània*

ESTIU

15/VII
*

**MASAAKI
SUZUKI**
JAPÓ

orgue
Bach & Espanya

12/VIII
**

**ANA MÍNGUEZ
ABAD &
EL MANTEL
DE NOA**
ESPANYA

CONCERT DE
SANT ROC

orgue & arpa irlandesa | samfoina
& duduk, clariduk, whistles, shiv,
uilleann pipe, gaita, galta de boto
i acordió diatònic

*Organumundi.
Músiques del món*

19/VIII
*

**GUNNAR
IDENSTAM**
SUECIA

orgue
*Ressonàncies
contemporànies
de la música antiga
i tradicional*

9/IX

MICHAEL UTZ
ALEMANYA
& **1r PREMI
ANDORRA
SAX FEST**

CONCERT DE
MERITXELL
orgue & saxo

TARDOR - HIVERN

14/X

**IGNACIO
ARAKISTAIN &
PEIO IRIGOIEN**
ESPANYA

orgue & txistu
Bihodi Proiektua

11/XI
*

**OLIVIER
PENIN**
FRANCA

orgue
*Ressonàncies entre la
música de Johann Sebastian
Bach i la de César Franck*

28/XII
*

A2 DÚO
**ANA AGUADO &
ANA BELÉN GARCÍA**
ESPANYA

CONCERT
DE NADAL
orgue & orgue
*Ressonàncies de la música
orquestral en l'orgue*

Concerts a les 21.30 h

- * Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella
- ** Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana
- *** Església de Sant Pere d'Escaldes-Engordany

Entrada lliure amb col·lecta

Reserva a: www.amicsdelsorgues.com

Organitza

Amb el patrocini de

Govern d'Andorra

Amb el suport de

Diari d'Andorra

BONDIE

CADEMI PIENENAGA

el Periòdic

Carles Fiol

arthotel

arhotel

arhotel

arhotel

arhotel

arhotel

XXIV FESTIVAL ORGUE&nd, 2023

RESSONÀNCIES

Des de la Associació Amics dels Orgues d'Andorra tenim la satisfacció de presentar la 24a edició del Festival internacional ORGUE&nd.

Amb el lema «Ressonàncies» volem destacar que, més enllà de les connotacions acústiques d'aquest terme, l'art musical és en si mateix un fenomen ressonant. El moment de la composició d'una obra i la seva primera interpretació són amplificats, prolongats en el temps en les successives interpretacions contemporànies o d'èpoques posteriors. També, per ressonància, moltes músiques d'èpoques antigues han servit d'inspiració i s'han renovat des d'una perspectiva contemporània. Així com la caixa d'un instrument amplifica per ressonància les notes que impacten la nostra oïda, una obra musical pot, per ressonància, sincronitzar amb la nostra sensibilitat. Fins i tot podríem dir que, en absència de la música, el ressò, la petjada que ha deixat en el nostre esperit ressona i modifica la nostra percepció de la realitat.

El festival s'estructura en tres temporades distribuïdes en les quatre estacions de l'any. Així proposem tres concerts en la temporada de primavera, quatre en la temporada d'estiu i tres en la temporada de tardor-hivern. El públic melòman d'Andorra podrà gaudir, doncs, de deu concerts, un cada segon dissabte de maig a novembre, més els concerts de Divendres Sant, el 7 d'abril, i de Nadal, el 28 de desembre.

Enguany ens acompanyaran representants de molt diversos països, com França, Japó, Suècia, Alemanya i Espanya. Andorra estarà ben representada, amb dos concerts amb intèrprets del nostre entorn. En aquesta edició trobarem concerts d'orgue sol, de dos orgues, d'orgue a quatre mans i diverses combinacions instrumentals sempre en mans de músics de gran prestigi. Ens complau destacar la gran varietat instrumental que podrem sentir al costat dels orgues d'Andorra: duo vocal de soprano i contratenor, quartet de corda i, en el marc d'un concert íntegrament dedicat a la música folklòrica, escoltarem l'arpa irlandesa, la samfoina, el duduk, el clarduk, la gaita de boto i l'acordió diatònic, entre d'altres. No hi faltarà enguany la col·laboració amb el Sax Fest, amb un dels concerts dedicat al guanyador del primer premi de saxofon d'aquest concurs andorrà.

En resum, el públic trobarà un ampli ventall d'estils i èpoques, com ja és tradició en el nostre festival, que abasten des del Renaixement fins a la més radical contemporaneïtat, amb un dels concerts dedicat íntegrament a compositors del segle XXI.

Un any més volem agrair el treball que des del Govern d'Andorra, al costat de l'Arxiprestat d'Andorra i els comuns d'Andorra la Vella, la Massana i Escaldes-Engordany, s'ha fet per mantenir viu el conveni que fa possible aquesta programació. Per acabar, volem també fer menció de la fidel col·laboració de l'ambaixada d'Espanya i de tots els mitjans de premsa, així com de les associacions musicals que aquest any s'afegeixen a la nostra programació, com són el Sax Fest i Andorra Lírica.

Ignacio Ribas Taléns
Director artístic del Festival ORGUE&nd

PRIMAVERA

7/IV Concert de DIVENDRES SANT

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

IZUMI KANDO | Japó

& JONAINA SALVADOR | Andorra

& ORIOL ROSÉS

& M. TIANA, F. IBÁÑEZ, A. FERNÁNDEZ i J. PALET | Espanya

orgue & soprano, contratenor & quartet de corda, membres de l'Orquestra Barroca de Barcelona

Concert organitzat conjuntament amb l'associació Andorra Lírica

PROGRAMA

Stabat Mater de Pergolesi

1a part

Orgue sol

Matthias Weckmann (1616-1674)

Toccata en mi menor

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Coral: *Da Jesus an dem Kreuz*, BWV 622 (Jesus en la creu)

Johann Ludwig Krebs (1713-1780)

Coral: *Herzlich lieb ich dich, O Herr* (De tot cor t'estimo, Senyor)

2a part:

Soprano, contratenor, quartet de corda i orgue:

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)

Stabat mater

1. *Stabat Mater dolorosa* (duo), *grave*, en fa menor
2. *Cujus animam gementem* (soprano), *andante amoroso*, en do menor
3. *O quam tristis* (duo), *larghetto*, en sol menor
4. *Quae moerebat et dolebat* (alto), ària, *allegro*, en mi bemoll major
5. *Quis est homo, largo. Pro peccatis suae gentis* (duo), en do menor
6. *Vidit suum dulcem natum* (soprano), en fa menor.
7. *Eia Mater* (alto), en do menor
8. *Fac ut ardeat cor meum* (duo), en sol menor
9. *Sancta Mater* (duo), en mi bemoll major
10. *Fac ut portem Christi mortem* (alto), en sol menor
11. *Inflamatus et accensus* (duo), en si bemoll major
12. *Quando corpus morietur. Amen* (duo), en fa menor

Aquest poema sol atribuir-se al franciscà Jacopone da Todi (segle XIV) com a seqüència a la litúrgia romana a finals del segle XV. Va ser eliminada pel Concili de Trento al segle XVI i adoptada de nou en el ritu catòlic romà al segle XVIII, assignada a la Festa dels Set Dolors de la Mare de Déu. Existeixen nombroses versions polifòniques del text entre els segles XVI i XX, però la versió del compositor italià Giovanni Battista Pergolesi, de principis del segle XVIII, és una mena d'excepció en la història de l'impacte d'aquest himne a la Verge Dolorosa.

Pergolesi va rebre l'encàrrec de substituir l'Stabat Mater d'Alessandro Scarlatti, que es representava cada divendres de Quaresma des de feia més de vint anys. Presumptament, obeint els desitjos del seu mecenes i partint del model de Scarlatti, Pergolesi crea una sorprenent varietat de sons i estats d'ànim a partir del text i de les seves forces bastant restringides (dos solistes vocals, una orquestra de corda i un continu) i reté l'alternança entre duos i àries solistes. A diferència de Scarlatti, però, Pergolesi evita els recitatius i utilitza principalment la forma binària de l'ària da chiesa. Les frases elegantment equilibrades, la claredat i l'expressivitat operística que tant van fascinar els músics de l'època s'alternen amb formes barroques sòlides, enriquides amb nombrosos detalls polifònics.

Per als músics de l'època, aquesta era la música més commovedora imaginable. Grans mestres com Johann Sebastian Bach van valorar tant la qualitat de l'obra que tot just deu anys després de la seva estrena, ell mateix en va presentar a Leipzig una adaptació en alemany: el salm «Tilge, Höchster, meine Sünden». Bach segurament va apreciar tant la bellesa lírica preclàssica com els fonaments de la vella escola que fa que aquesta peça hagi estat interpretada sense interrupció des que va ser escrita.

Jonaina Salvador

Izumi Kando, organista

Nascuda a Osaka (Japó), va obtenir el títol d'organista després d'estudiar orgue a la Universitat de Música d'Osaka. Posteriorment fou organista titular de l'Auditori de Takarazuka. Posseeix també el diploma d'orgue del Conservatori Nacional Superior de Lió (França) i estudià música ibèrica antiga per a orgue a Barcelona.

Ha fet nombrosos concerts com a solista i en formacions orquestrals, tant a Europa com al Japó. Izumi Kando ha fet diverses gravacions per a pel·lícules, ràdio, CD i televisió al Japó, a França i a Espanya. Des del 1992 és organista de l'Església Alemanya de Barcelona i des del 2019 també de l'església parroquial de Sant Cebrià de Tiana. Des de l'any 2014 imparteix tallers d'orgue i coordina cicles de concerts d'orgue a la Universitat Santa Caterina de Matsuyama (Japó).

Jonaina Salvador, soprano

Nascuda a Andorra, es gradua com a pianista al Conservatori Superior de Música del Liceu amb Stanislav Pocheikin i es perfecciona com a cantant amb la prestigiosa professora Nicole Fallien a París i amb el professor Oriol Rosés a Barcelona. Ha estat guardonada en concursos internacionals i ofereix recitals com a solista en auditoris i teatres europeus.

Actualment és la directora general i artística de la Temporada d'Òpera d'Andorra, que ha arribat a la seva 8a edició i que està impulsada per l'associació Andorra Lírica. Ha cantat els papers principals de les òperes més destacades de Verdi, Bizet, Donizetti, Rossini, Halévy, les operetes de Lehár i Offenbach i les sarsueles de Lleó, Vives, Gonzalo Roig i Pablo Luna. Ha creat, dirigit i interpretat espectacles com *Vilíric*, *Festa Lírica*, *Tutto Mozart*, *Lorca no Falla*, *Va de Vals* o *La màfia*.

En la seva faceta docent, ha estat professora de cant a l'Institut Andorrà d'Estudis Musicals d'Andorra la Vella i en l'actualitat dirigeix i imparteix classes a l'Escola d'Òpera d'Andorra Lírica de manera presencial i telemàtica.

Oriol Rosés, contratenor

Llicenciat en Ciències Econòmiques i en Humanitats, obtingué el Títol Superior de Cant al Conservatori del Liceu i seguí estudis al Departament de Música Antiga de l'ESMUC. Fou guardonat per la Internationalen Sommerakademie der Universität Mozarteum de Salzburg el 2003 i l'any següent obtingué el Premi d'Honor de Cant al Centre Superior de Música Liceu.

El seu repertori abasta l'oratori i l'òpera barroques. Col·labora regularment amb l'Orquestra Barroca Catalana, l'Orquestra Barroca de Barcelona, Ars Nova i Cor Francesc Valls Catedral de Barcelona. Ha actuat també amb formacions com Ensemble Meridien, Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau, ONCA, OSV i Orquestra de l'Acadèmia Teatre del Liceu, entre d'altres. Internacionalment, ha col·laborat amb la Kammeroper im Rathaus Hof Konstanz a Alemanya, l'Aestas Musica a Croàcia al Teatre Nacional de Varazdin, la Camerata de Lausana, el Re:New de Copenhagen, l'Scottish Opera Orchestra i el Festival d'Edimburg. En el repertori contemporani ha interpretat Orff, Adams i Bernstein i ha estrenat obres de Santos, Graugaard, Domènech, Kats-Chernin, Castellarnau, Cassú i Guinovart. Actualment desenvolupa la seva tasca docent al Centre Superior de Música del Liceu com a cap del Departament de Cant.

Meritxell Tiana (violí), Frederic Ibáñez (violí), Arabel·la Fernández (viola) i Joan Palet (violoncel) són els membres del quartet de corda que ens acompanya en aquest concert. Treballen a l'entorn de l'Orquestra Barroca de Barcelona. Han seguit els seus estudis al Conservatori del Liceu i l'ESMUC de Barcelona i han ampliat la seva formació internacional als Conservatoris de París, Hochschule für Musik Detmold d'Alemanya, Conservatorium van Amsterdam i Fokwang Hochschule Essen Abteilung Duisburg d'Alemanya, respectivament. Tots ells són especialistes de gran nivell en la interpretació de la música antiga amb criteris històrics.

13/V Concert d'ANDOFLORA

Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana, 21.30 h

IGNACIO RIBAS & AARÓN RIBAS | Andorra

orgue & orgue

PROGRAMA

A la llum del classicisme ibèric

Antonio Correa Braga (S. XVII-XVIII)

Batalla

Pedro José Blanco (1750-1811)

Concert per a dos orgues núm. 1 en sol major

Francisco Olivares (1778-1854)

Vers de vuitè to sobre l'himne *Sacris solemnis*, per a dos orgues (1808)

Vers de vuitè to, per a dos orgues (1807)

Rafael Anglés (1730-1816)

Sonata en sol major de cornetes, baixons i clarins (Primera audició pública)

Allegro

Antonio Soler (1729-1783)

Concert per a dos orgues núm. 6 en re major

I. Allegro

II. Minuet amb quatre variacions

El segle XVIII espanyol i portuguès va ser especialment ric en referència a la creació musical i de nous instruments. No es van escatimar mitjans per a dotar a les grans catedrals de dues o més orgues d'esplendorosa presència i riquíssima sonoritat. Aquests orgues, la majoria de vegades, enfrontats en el cor són un dels més interessants patrimonis instrumentals de la península ibèrica. Això va donar lloc a unes composicions a dos orgues de gran interès i que deixen evidència de l'alt nivell de la música a Espanya i Portugal durant el classicisme.

Aarón Ribas és un dels organistes més destacats de la seva generació. El seu pare, Ignacio Ribas ha llaurat una carrera artística a Europa, Canadà i els EUA. La seva estima pel ric patrimoni organístic ibèric i l'obertura a noves vies d'expressió en l'orgue, des de la reflexió i la recerca, són dues de les seves claus musicals. Tots dos, pare i fill, ens presenten un singular concert en el qual gaudir simultàniament de dos orgues, el de l'església de Sant Iscle de la Massana, juntament amb un orgue d'arca especialment instal·lat per a l'ocasió. El repertori triat ens acostarà a la gran sonoritat de les catedrals ibèriques del S. XVIII.

Ignacio Ribas Taléns

Nascut a València (Espanya) el 1963, obté la titulació superior al Conservatori Municipal de Música de Barcelona sota la direcció de Montserrat Torrent. El 1988 és premiat en el concurs nacional de les Joventuts Musicals d'Espanya. El 1990 obté el Premi Andrés Segovia y Ruiz de Morales d'interpretació de música espanyola a Santiago de Compostel·la. Del 1990 al 1998 segueix diversos cursos especialitzats amb els professors Michèle Guyard i Jean Boyer (música francesa), Hubert Meister i Michael Radulescu (integral de la música de J. S. Bach), Montserrat Torrent i Guy Bovet (música ibèrica) i Zsigmond Szathmáry (música contemporània).

Ha actuat com a solista en grans catedrals i centres organístics internacionals. Convidat per diverses entitats, ha impartit cursos i classes magistrals sobre la música hispana dels segles XVI al XXI. Són notables els seus treballs discogràfics dedicats a l'obra per a orgue dels compositors ibèrics del XVI i XVII (Cabezón, Aguilera, Rodrigues Coelho, Correa de Arauxo, Cabanilles), i del segle XX (E. Torres, E. Halffter, M. Castillo).

El seu doble CD *Nous cants* ha estat dedicat completament a les seves pròpies composicions per a orgue sol i amb altres instruments.

Actualment és organista titular de l'església arxiprestal de Sant Esteve d'Andorra la Vella, i des del 1999 és director artístic del Festival Internacional ORGUE&nd i de les Jornades d'orgue ibèric de la Massana, al Principat d'Andorra. El 2011 va obtenir el primer premi de composició per a orgue Cristóbal Halffter.

<https://www.ignacioribas.org>

Aarón Ribas va néixer a Barcelona el 1992. Va començar els estudis d'orgue amb el seu pare, Ignacio Ribas, i posteriorment va cursar el grau mitjà amb Maria Nacy. Estudià el Grau Superior de Música a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb Óscar Candendo. El 2019 va acabar els seus estudis de màster a la Musikhochschule de Stuttgart sota la direcció de Jürgen Essl. També ha rebut altres indicacions de professors com Juan de la Rubia, Raúl Prieto, Michael Radulescu, Montserrat Torrent, Constantin Volostnov o Ulrich Walther.

L'any 2013 va guanyar el primer premi al concurs d'orgue en commemoració de Joseph Gabler, celebrat a Ochsenhausen (Alemanya), i el primer premi a la 82a edició del Concurs Permanent de Joventuts Musicals d'Espanya per unanimitat del jurat. En aquest concurs també va obtenir un premi especial de l'EMCY (European Union of Competitions for Youth) per a una gira europea. Va ser seleccionat per AIE en Ruta per fer concerts per Espanya durant la temporada 2016-2017 i el 2017 va ser finalista al cicle del Primer Palau organitzat pel Palau de la Música Catalana, on va oferir un concert el 20 d'octubre d'aquell any.

Com a organista solista ha fet diversos concerts per Espanya, alguns dels quals en llocs tan destacats com l'Hospital de los Venerables Sacerdotes de Sevilla, les catedrals de Lleó i Ciutadella, la Fundació Juan March, l'auditori Alfredo Kraus de Gran Canaria, el Museu Nacional d'Escultura a Valladolid i Torreciudad, i en festivals com el Festival Internacional de Música y Danza de Granada (FEX), el Festival Internacional d'Orgue del Principat d'Andorra i el VIII Festival de Órgano Diego de Amezua. A Alemanya ha ofert concerts a Memmingen, Ochsenhausen, Friedrichshafen, Michelstadt i Kassel. Algunes de les seves actuacions s'han retransmès per Radio Nacional de España i SWR4 (Alemanya). Ha tocat com a solista i col·labora amb l'Orquestra Simfònica de Bilbao.

www.aaronribas.com/

10/VI

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

PILAR CABRERA | Espanya

orgue

PROGRAMA

Ressons del passat en la música contemporània

Lee Axford (Cheltenham, 1985)

Royal Procession (2003)

Ronald Watson (Thornaby on Tees, 1936)

Pastorale (primera audició a Europa)

Cradle Song

Guido Donati (Mozzo, 1949)

Scherzo – Fantasia

Awake to Life

Giles Swayne (Hertfordshire, 1946)

Riff-Raff

Miguel Pérez (Màlaga, 1976)

Nana

Cinco Danzucas Populares (1997)

I. Danzuca Mordida

II. Danzuca de las Hachas

III. Danzuca de Amor

IV. Danzuca Rústica

V. Danzuca Final

En aquest programa ressonen harmonies, ritmes i formes del passat, que s'actualitzen i aporten nous colors, nous paisatges sonors. És un honor interpretar les obres que m'han dedicat els compositors Pérez, Watson, Axford i Donati, així com les composicions que van dedicar al meu fill Lorenzo amb motiu del seu naixement (Cradle Song, Awake to Life, Nana).

L'espontaneïtat i la frescor en les obres d'Axford i Pérez, escrites quan tenien 18 i 21 anys, respectivament, contrasten amb el bell mestratge de Watson i Donati i amb el genial minimalisme de Swayne.

Pilar Cabrera

Pilar Cabrera

Nascuda a Granada, als catorze anys s'inicia com a organista a l'orgue històric de l'Església Imperial de San Matías. Es forma als conservatoris de Granada, Màlaga, Sevilla, Barcelona i l'Escola Superior de Música de Düsseldorf, i amplia estudis amb Montserrat Torrent (Barcelona), Daniel Roth (París) i Rosalinde Haas (Frankfurt).

Primer premi d'orgue en el Concurs Nacional de Joves Intèrprets de Joventuts Musicals d'Espanya 1984. Enregistraments discogràfics amb CBS i Motette. Des del 1982 actua internacionalment com a solista i al costat de diverses formacions de cambra i simfòniques.

Ha estat organista de l'orgue Blancafort de Marbella del 1986 al 2004. Des del 2005 compagina la seva activitat concertística amb la tasca docent i litúrgica. Actualment és professora al Centre d'Estudis Musicals Castella i organista a l'església de San Andrés Apóstol i a la Catedral de Valladolid, on desenvolupa una intensa activitat com a concertista, pedagoga i divulgadora del vast repertori per a orgue. Fins avui ha gravat 45 CD dels concerts en directe.

www.PilarCabrera.com

ESTIU

15/VII

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

MASAAKI SUZUKI | Japó

orgue

PROGRAMA

Bach & Espanya

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Fantasia en sol major, BWV 572

Pablo Bruna (1611-1679)

Tiento Primer tono de mano derecha

Johann Sebastian Bach

Coral: *Allein Gott in der Höhe sei Ehr*, BWV 662

Correa de Arauxo (1584 -1654)

Tiento quarto tono

Johann Sebastian Bach

Coral: *Allein Gott in der Höhe sei Ehr*, BWV 663 (*Gloria a Déu en el cel*)

Juan Bautista Cabanilles (1644-1712)

Tiento lleno de sexto tono

Johann Sebastian Bach

Coral: *Herr Jesu Christ, der ein'ge Gottes-Sohn*, BWV 698 (*Jesucrist, l'únic fill de Déu*)

Preludi i fuga en mi menor, BWV 548

Des que el 1990 va fundar el Bach Collegium Japan, Masaaki Suzuki és considerat una autoritat en l'obra de Bach. Actua regularment en les principals sales i festivals d'Europa i els Estats Units i s'ha construït una sòlida i excepcional reputació pel seu expressiu refinament i la veracitat de les seves actuacions. Per al seu debut a Andorra ens ha preparat un interessant i variat programa que combina amb encert la música de Bach amb el repertori del primer barroc espanyol del s. XVI a principis del XVIII, amb els grans noms ibèrics anteriors a Bach.

Masaaki Suzuki

A més de col·laborar amb reconegudes formacions d'època, com l'Orchestra of the Age of Enlightenment i la Philharmonia Baroque, és convidat a dirigir repertoris tan diversos com Brahms, Britten, Fauré, Mahler, Mendelssohn o Stravinski, amb orquestres com l'Orquestra de la Ràdio Bavaresa, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa, l'Orquestra Simfònica de Göteborg, la Filharmònica de Nova York, l'Orquestra Filharmònica de Ràdio França, l'Orquestra Simfònica de San Francisco, l'Orquestra Simfònica de Sydney o l'Orquestra Simfònica Yomiuri Nippon. La temporada passada va visitar les orquestres NDR Elbphilharmonie, la Simfònica NHK i les orquestres simfòniques de Seattle i St. Louis, entre d'altres.

La seva extensa discografia amb el segell BIS interpretant la majoria d'obres corals de Bach i la seva integral per a clavecí, li ha aportat nombrosos elogis de la crítica. *The Times* ha escrit: «Fins una barra de ferro s'emocionaria amb la seva frescor, sobrietat i vigor espiritual». El 2018 va estar marcat per la reeixida conclusió de la memorable gravació amb el Bach Collegium Japan del cicle complet de les Cantates Religioses de Bach, iniciat el 1995 i que comprèn 65 volums. La formació ha gravat també la *Passió segons Sant Joan* i la *Passió segons Sant Mateu*.

bachcollegiumjapan.org/en/masaaki_suzuki/

12/VIII Concert de Sant Roc

Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana, 21.30 h

ANA MÍNGUEZ ABAD & EL MANTEL DE NOA | Espanya

orgue & arpa irlandesa i samfoina & duduk, clarduk, whistles, shvy, uilleann pipe, gaida, gaita de boto i acordió diatònic

PROGRAMA

Organumundi

Músiques del món

Armènia, Komitas*

Ven

Suècia*

Senda Norte

Irlanda*

Despertar

Armènia*

Ararat

Espanya*

Silvana

Bulgària*

Balcanes

Antonio Soler (1729-1783)**

Fandango

Miguel Ángel Fraile i Pilar Gonzalvo

Ninón de Nerín

Estrella Fugaz

Irlanda*

Última copa

Anònim

Toque de Chirimías de la Seo de Zaragoza

* tradicional

** orgue sol

Un projecte innovador que pretén posar en valor l'ús de l'orgue amb repertoris diferents dels habituals per a aquest instrument. Es tracta de músiques del món interpretades amb arpa, instruments de vent tradicionals i orgue. Un concert intimista, sensible i innovador que acosta a públics dispers aquesta mena d'instruments i músiques. La formació la integren El Mantel de Noa i Ana Mínguez.

Ana Mínguez

Ana Mínguez, orgue

Organista aragonesa de formació multidisciplinària, també amb titulació en piano i fisioteràpia. En aquesta faceta interdisciplinària, s'interessa, a més de la música antiga i clàssica, per buscar formacions alternatives en sectors de la música que s'allunyen d'aquests àmbits. Així sorgeix el projecte Organumundi.

En la seva carrera com a organista ha estat guardonada amb el 3r premi al I Concurs Internacional d'Orgue la Massana (2018) i 2n premi al VI Concurs Nacional d'Interpretació per a joves organistes Ioannes Baptista Cabanilles (2019). A més, va ser finalista al II Concurs Nacional d'Orgue Francisco Salinas (2020).

Des del 2021 és presidenta de l'Associació de l'Orgue a Aragó (AORA).

Compagina la seva activitat concertística amb la pedagògica, i és pianista repertorista al Conservatori Superior de Música de Navarra.

El Mantel de Noa

És una agrupació aragonesa formada per **Pilar Gonzalvo** (arpa irlandesa i samfoina) i **Miguel Ángel Fraile** (duduk, clarduk, whistles, shvy, uilleann pipe, gaida, gaita de boto i acordió diatònic).

El grup El Mantel de Noa ha fet multitud de presentacions pels escenaris i festivals de la geografia espanyola, amb una excepcional crítica del públic que assisteix als seus concerts.

La versatilitat dels seus components, amb una vintena d'instruments musicals en el seu repertori, i una cuidada posada en escena, els distingeix amb un espectacle d'especial sensibilitat i una mirada diferent a la música del món. El viatge s'impregna d'aromes i músiques de nord a sud i d'est a oest, amb els ritmes i les textures que aporten aquests dos músics consolidats, amb més de trenta anys de carrera.

19/VIII

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

GUNNAR IDENSTAM | Suècia

orgue

PROGRAMA

Ressonàncies contemporànies de la música antiga i tradicional

Francesca Caccini (1587-1640)*

I. Lasciatemi qui solo

II. Ballo Il cavalier di Spagna de *La Liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina*

III. Ciacona

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Preludi en do major, BWV 531

Largo, BWV 529

Fuga, BWV 531

Tres obres tradicionals segons **Sven Donat** (1755-1815)*

Polska en la menor

Menuet II en re major

Dansa noruega

Carl Orff (1895-1982)*

Suite de Carmina Burana

Cour d'Amors: Dulcissime - In trutina

Blanziflor et Helena: Ave formosissima

Fortuna imperatrix mundi: O Fortuna

Gunnar Idenstam (1961)

Peaceful Organ. Improvisacions meditatives per a una època turbulenta

*Transcripció de Gunnar Idenstam

Aquest programa evidencia les ressonàncies de la música d'èpoques anteriors en la nostra actualitat, mitjançant transcripcions o arranjaments del mateix intèrpret. Comencem amb la música de Francesca Caccini; llaütista, guitarrista i clavecinista, era filla de Giulio Caccini, autor del famós Ave Maria, interpretat sovint per Nadal. Va ser la primera dona a escriure una òpera: La Liberazione di Ruggiero, el 1625. La seva música és fascinant, amb dissonàncies a vegades molt aspres.

Continuant amb Bach, entre el preludi i la fuga en do major solc tocar aquest adagi de la sonata en trio en do major, simplement perquè crec que encaixa molt bé aquí, i la converteixo en una suite encantadora.

Com a introducció a la música folklòrica sueca podriem dir que la polska és la dansa més antiga de Suècia; data del voltant de 1600-1750, i n'existeixen centenars de tipus diferents: lentes, ràpides,

regulars i irregulars... La majoria de les danses polska i els menuets suecs es van escriure en realitat durant l'època barroca, i potser els violinistes suecs es van veure influïts pels músics alemanys i italians que vivien a Suècia en aquella època, la qual cosa explica la semblança, a vegades sorprenent, amb el que avui en diem música barroca. Tots dos gèneres tenen el seu origen en la dansa: música amb ritme i amb ornaments i frasejos similars. De fet, podríem anomenar la música folklòrica sueca el nostre «barroc autòcton».

La Suite de Carmina Burana és una petita selecció de moviments d'aquesta famosa obra vocal i instrumental, de gran inspiració folklòrica i que avui escoltarem des d'una perspectiva del so de l'orgue. Tanquem aquesta proposta amb Peaceful Organ, una obra en què la improvisació estarà inspirada per diverses meditacions sobre el nostre temps, una època turbulenta.

Gunnar Idenstam

Gunnar Idenstam, concertista d'orgue, compositor i músic folklòric, és conegut a tot el món pel seu virtuosisme, les seves impressionants improvisacions i la seva original i poc tradicional visió de la música d'orgue. Gunnar Idenstam pretén transcendir les limitacions de gènere i fer que el públic apreciï l'instrument. Prové de la música clàssica, però sempre ha tingut una relació d'amor distant amb el folk i el rock simfònic dels anys setanta. Avui ha traslladat aquestes influències al context de la música d'orgue, en bastir ponts entre la tradició catedralícia francesa del segle XX, el rock simfònic i la música folk sueca.

Per desenvolupar la variada música que crea i interpreta avui, va estudiar al Royal College of Music d'Estocolm i posteriorment va estudiar la virtuosa tradició francesa a París, amb Marie-Claire Alain i Jacques Tadei. En tots dos països va obtenir les més altes distincions. El 1984 va ser el primer –i fins avui l'únic– organista del nord d'Europa a guanyar el prestigiós concurs internacional d'improvisació Gran Premi de Chartres.

Des del 1986 desenvolupa una carrera internacional amb recitals en destacats escenaris de tot el món. El 2012 va rebre el premi Intèrpret de l'Any de la Reial Acadèmia de Música d'Estocolm. El premi li va ser lliurat per Sa Majestat el Rei Carles XVI Gustau de Suècia. El juny del 2013 va rebre la Litteris et Artibus, una medalla reial en reconeixement d'habilitats eminentes en l'àmbit artístic. Idenstam és membre de la Reial Acadèmia Sueca de la Música des del maig de 2013. La seva música i els seus arranjaments els publica Gehrman Musikförlag.

Formació i premis:

1983. Màster de Belles Arts en Música Eclesiàstica a la Reial Acadèmia de Música d'Estocolm amb Rune Engström, Anders Bondeman i Torvald Torén.

1984. 1r Premi Gran Premi de Chartres en improvisació.

1985. Premi de Virtuositat i 1r Premi especial (per unanimitat i amb la felicitació del jurat) al Conservatori Nacional de Rueil-Malmaison, París, amb Marie-Claire Alain i, en improvisació, Jacques Tadei.

1986. Diploma de solista amb distinció.

2012. Intèrpret de l'Any (Reial Acadèmia Sueca de la Música).

2013. Medalla reial Litteris et Artibus.

www.idenstam.org

Prensa:

Gunnar Idenstam és una sensació. Pel que fa a mi, ningú ha creat mai el tipus de música que ell crea. M'he quedat sense paraules.

Helsingin Sanomat, 2020

Individualitat és la paraula que es pot aplicar al suec Gunnar Idenstam, les improvisacions d'orgue del qual ocupen el seu propi univers: en part rock progressiu apocalíptic dur, en part folklore èlfic, en part simfonia francesa que sacseja la nau. La manera d'interpretar a l'orgue d'Idenstam és tan funky com majestuosa.

Gramophone, desembre de 2018

L'amor d'Idenstam per la música folk i el rock simfònic dels setanta es manifesta en el seu estil d'improvisació i composició d'una manera tan convincent, que no es pot parlar de música barrejada de clàssica i pop, sinó més aviat d'un tipus de música que, independentment dels estils musicals, es desplega en la seva pròpia bellesa.

Nord West Zeitung, 2016

9/IX Concert de Meritxell

Església de Sant Pere d'Escaldes-Engordany, 21.30 h

MICHAEL UTZ | Alemanya & 1r premi Sax Fest (per determinar)

orgue & saxo

Concert organitzat conjuntament amb Sax Fest

PROGRAMA

Per determinar

Michael Utz

Nascut a Braunschweig, va estudiar música sacra, direcció d'orquestra i orgue a Hannover, Berlín i Groningen. Els seus mestres de formació van ser Wolfgang Zerer (orgue), Lutz Köhler (direcció), Erika Lux (piano), Lajos Rovatkay (clavecí) i Peter Winkler (lied). Va rebre una valuosa inspiració com a organista en classes magistrals amb Harald Vogel, Jean Boyer, David Titterington i Jon Laukvik; el 1999 va ser finalista del Concurs Internacional d'Orgue de Dublín.

Michael Utz va ser músic d'església a Berlín i professor d'acompanyament al curs de teatre musical de la UdK de Berlín, així com membre del Cor Estatal i de la Catedral de Berlín abans de convertir-se, el 2003, en titular i mestre de capella de l'església abacial de Brauweiler. El 2022 va ser nomenat mestre de capella regional al districte de Rhein-Erft. Amb l'AbteiChor St. Nikolaus i l'Städtischer Chor Leverkusen, que dirigeix des del 2009, ha interpretat grans oratoris i concerts corals a l'Abtei Brauweiler i al Fòrum Leverkusen. També treballa en el camp de la música contemporània com a organista i director d'orquestra, i ha fet diverses estrenes mundials i estrenes alemanyes.

Michael Utz és director artístic del festival de música Abtei Brauweiler Classic Nights i el 2015 va ser membre del jurat internacional del concurs de composició Musica Sacra Nova, sota el patrocini del Pontifici Institut de Música Sacra del Vaticà. També treballa com a acompanyant i participa com a organista, clavecinista i pianista en produccions de la WDR de Colònia. Com a concertista d'orgue, actua a tot Alemanya, en altres països europeus, a Tanzània i al Japó i rep regularment invitacions a festivals de música eclesiàstica. El 2020 va rebre el premi de cultura del districte de Rhein-Erft.

gemeinden.erzbistum-koeln.de

TARDOR-HIVERN

14/X

Església de Sant Pere d'Escaldes-Engordany, 21.30 h

IGNACIO ARAKISTAIN & PEIO IRIGOIEN | Espanya

orgue & txistu

PROGRAMA

Bihodi Proiektua

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621)

**Ricercar*

Jacques-Martin Hotteterre (1674-1763)

Suite de danses en mi menor

Prélude

Allemande

Sarabande

I Menuet et II Menuet

Gavotte

Rondeau

Gigue

Anthoni van Noordt (1619-1675)

**Psalm XXIV*

Tomás Garbizu (1901-1989)

Euskal suite

Kontrapasa

Minuettoa

Fandango boleroa

Gorka Cuesta (1969)

Le sommeil de l'ange

Naji Hakim (1955)

Concerto pour txistu

Allegro moderato

Mesto

Presto

*orgue sol

Bihodi Proiektua neix el 2022 amb la intenció de conjuminar tradició i modernitat a través de dos instruments amb profund arrelament a la província de Guipúscoa. El ric patrimoni organístic de la regió, combinat amb la majestuosa interpretació del txistu –flauta de tres forats amb gran arrelament folklòric– duta a terme durant anys per intèrprets de renom, han fet d'aquest duo d'instruments un banc de troballes musicals de molt d'interès.

Tenint en compte l'origen antic de tots dos instruments, el duo format per Ignacio Arakistain i Peio Irigoien pretén rescatar i posar en valor un repertori propi interpretant, d'una banda, obres renaixentistes o barroques escrites en origen per a flauta i instrument de tecla que han estat degudament arranjades pels intèrprets i, d'altra banda, peces escrites durant els segles XX i XXI amb ressonàncies folklòriques.

Presentem, doncs, un programa en el qual conflueixen dos hàbitats musicals ben diferents, però alhora confluents. Podran apreciar en la bella suite de danses de Hotteterre les possibilitats del txistu com a substitutiu d'un instrument històric en obres barroques, o la potència evocadora de l'instrument en la colorista obra del compositor donostiarra Gorka Cuesta. La riquesa de les melodies i danses basques també hi tenen cabuda a través de les obres de Tomás Garbizu i Naji Hakim. Tot això amanit amb dues obres per a orgue sol, representatives de la puresa polifònica del començament del Barroc.

Després dels històrics ressons de confluència de dos instruments amb immensa personalitat, Bihodi Proiektua renova i relança una música amb un potencial encara per explorar.

Ignacio Arakistain i Peio Irigoien

Ignacio Arakistain

Va néixer a Azpeitia el 1998. Allà va fer els seus primers passos en el món de la música començant a tocar el piano als 7 anys. Va continuar la seva formació pianística al conservatori Francisco Escudero de Sant Sebastià, amb la professora Junkal Guerrero. Al mateix temps, va començar a tocar l'orgue sota la direcció del professor José Luis Frantzesena. Ha estat premiat en el concurs Joves Músics d'Euskadi en la categoria de tecla, en el Concurs de Piano Ciutat de Sant Sebastià per la fundació Enrique Lartundo i en el certamen Francisco Salinas de la ciutat de Burgos. Ha participat en diversos cicles de música, com la Quinzena Musical de Sant Sebastià, el cicle Bizkaiko Hotsak o el Cicle de Música per a Orgue a Navarra, entre d'altres. Va acabar amb les qualificacions més altes els estudis d'orgue al Centre Superior de Música del País Basc, Musikene, amb els professors Esteban Landart, Monica Melcova i Karol Mossakowski, entre d'altres. La seva participació en projectes culturals ha estat contínua; destaca el disc *Galerak*, publicat el 2019 amb composicions pròpies. El 2022 va ser premiat amb el VI Premio Orfeón Donostiarra-Musikene pel seu treball sobre la figura del compositor Valentin Larrea (1876-1970). Actualment està fent el màster a la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena amb el mestre Pier Damiano Peretti.

Peio Irigoien

Nascut a Irun el 1992, va començar els estudis de trompeta i txistu a l'escola de música local amb Miguel Echepare i Ion Irazoki, respectivament. Tot i que va continuar estudiant trompeta, va aprofundir els estudis de txistu a l'Escola de Música de Sant Sebastià sota la direcció d'Aitor Arozena, i els estudis superiors de txistu al Centre Superior de Música del País Basc, Musikene, amb el mestre Aitor Amilibia. Durant els últims anys ha exercit la docència musical al centre

Soinuenea d'Oiartzun i a l'Escola de Música de Bergara. Al marge de l'àmbit acadèmic, té una dilatada experiència en actuacions amb diversos grups, cors i bandes de la zona i de l'estranger. En la seva faceta de solista ha actuat, entre d'altres, amb la Banda de Música Ciutat d'Irun, la Banda Municipal de Txistularis de Donostia o la Banda de Txistularis d'Hondarribia. En l'actualitat compagina la responsabilitat del grup Kemen Dantza Taldea amb les tasques de direcció de la Irungo Txistulari Banda. A més, treballa amb la Banda Municipal de Txistularis de Bilbao.

11/XI

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

OLIVIER PENIN | França

orgue

PROGRAMA

Ressonàncies

entre la música de Johann Sebastian Bach i César Frank

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Xacona, BWV 1004 *

Siciliana, BWV 1031 **

César Franck (1822-1890)

Preludi, fuga i variació, op. 18, FWV 30

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Tocata i fuga en re menor, BWV 565

Coral: *Herzlich tut mich verlangen* (De tot cor et demano), BWV 727

César Franck (1822-1890)

Coral núm. 3 en la menor, FWV 40

* transcripció de Messerer

** transcripció de Penin

La ressonància és una de les tècniques més emprades per Bach. En la seva música, a Bach li agrada que un element es pugui reflectir en diferents formes: eco, imitació declinació... La xacona inicialment per a violí és així una immensa ressonància d'un element temàtic únic.

Al mateix temps, l'obra de Bach ressona en les músiques posteriors. A França, César Franck, el pare de la música simfònica per a orgue, prolonga així el geni del Cantor de Leipzig. El preludi i la variació del romàntic semblen fills de la Siciliana de Bach, pel seu caràcter i els seus arabescos, mentre que la fuga és un homenatge explícit al mestre alemany.

El tercer coral constitueix una de les ressonàncies més importants de l'obra de Bach en la música romàntica. Franck alterna així formes estimades pel mestre alemany: tocata, coral i ària. El primer tema és una tocata les primeres notes de la qual estan relacionades amb el preludi i fuga en la menor BWV 543 de Bach. La primera part de l'obra està entretallada amb passatges lents en forma de coral que s'assembla a una harmonització modal del coral «Herzlich tut mich verlangen». Després d'una ària expressiva, els dos temes es trobaran superposats en una tercera part, a manera de tocata final que conclou en gran majestat.

Olivier Penin

Olivier Penin

Nascut l'any 1981, comença el piano a l'edat de cinc anys i el 1987 estudia a Caen. Després de les classes amb David Noël-Hudson principalment, i d'obtenir el títol d'orgue, el 2004 va ser nomenat per concurs organista titular de la tribuna del gran orgue de la basílica de Santa Clotilde a París on, des del 2012, és l'únic titular de la música religiosa i els concerts. Des d'aquesta tribuna crea els Dissabtes de l'orgue i una master class anual que reuneix estudiants de tot el món. En aquest marc, ret homenatge als seus il·lustres predecessors en diferents enregistraments. El 2013 va gravar un disc amb el segell Festivo: *Homenatge als mestres de Santa Clotilde*. El seu sisè disc, *Homenatge a Franck*, va ser publicat el març de 2016 per Bayard i distribuït per Harmonia Mundi.

El 2022 va treure, amb el segell Brilliant Classics, la integral de les obres per a orgue de César Franck, gravat a l'orgue de la basílica de Santa Clotilde.

És reconegut a França i a l'estranger com a solista i com a acompanyant de conjunts vocals o orquestres. És convidat regularment a diversos països d'Europa (Holanda, Alemanya, Eslovènia, Croàcia, Bèlgica, Polònia, Àustria, Dinamarca), i també a Rússia, Mèxic i el Japó.

Va crear amb Marc Koróvitx el conjunt Basilica, conjunt professional especialitzat en música per a cor i orgue. Alguns compositors com Olivier Schmidt, Pierre-Adrien Charpy o Stéphane Delplace li han confiat les seves creacions. És membre de jurats de concursos internacionals i és regularment convidat a donar master class (Polònia, Anglaterra, Croàcia, Corea del Sud...).

Premsa:

La premsa especialitzada ha lloat les seves qualitats tècniques, l'efecte bombolla de xampany, la poesia o el pur esperit francès de les seves interpretacions (*De Orgelvriend*), però també la veracitat dels seus *rubato* (*Orgelnieuws*), el seu joc expert, límpid i clar (*Choir and organ*, revista que atribueix quatre estrelles al disc *Homenatge als mestres de Santa Clotilde*).

www.olivierpenin.eu

28/XII Concert de Nadal

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

A2 Dúo

ANA AGUADO & ANA BELÉN GARCÍA | Espanya

orgue & orgue

PROGRAMA

Ressonàncies de la música orquestral en l'orgue

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

De *Suite orquestral núm. 4*, BWV 1069 (1725) *

Ouverture - Menuet - Réjouissance

Gustav Adolf Merkel (1827-1885)

Sonata núm 1, op. 30

Allegro moderato – Adagio – Allegro con fuoco

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

De *Samsó i Dalila* (1877) **

Bacchanale

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

De la *Suite El Trencanous*, op. 71 (1872)***

Marxa - Dansa de la fada de sucre - Vals de les flors

Sir Edward William Elgar (1857-1934)

De *Pompa i circumstància*, op. 39 (1907)****

Marxa núm. 4

* Transcripció de M. Reger

** Transcripció d'H. U. Hielscher

*** Transcripció d'A. Därr

**** Transcripció de J. P. Teeuw

A diferència de les seves obres religioses, Johann Sebastian Bach va destinar les seves quatre suites orquestrals a l'alta burgesia de Leipzig. De la quarta (BWV 1069), formada per cinc moviments de marcat caràcter francès, s'escoltaran una imponent Obertura, un elegant Minuet i una àgil i resolta Réjouissance. Cal destacar que la transcripció triada per a aquesta ocasió és del compositor, organista i pianista Max Reger, del qual s'està celebrant el 150è aniversari del naixement.

L'obra que la segueix és una de les més conegudes del repertori original per a dos organistes: la Sonata núm. 1 de l'organista i compositor alemany Gustav Adolf Merkel. Aquesta esplèndida i

sòlida composició emana influències d'alguns dels grans noms de l'època, com són Josef Rheinberger i Felix Mendelssohn, i podem trobar en l'Adagi central el lirisme de què aquest últim compositor solia fer gala.

La Bacanal, una de les peces més conegudes de la gran òpera Samsó i Dalila del compositor francès Camille Saint-Saëns, inicia l'últim dels tres actes que componen aquesta obra, basada en el relat bíblic del guerrer Samsó i la bella Dalila. Aquesta sensual dansa es caracteritza per la utilització d'exuberants ritmes i sinuoses i exòtiques línies melòdiques construïdes a partir d'escales orientals, recursos combinats amb l'única pretensió de recrear en les ments dels oïdors la descarada festa en honor al déu Bacus, celebrada amb motiu de la detenció de Samsó per encàrrec dels filisteus a Dalila.

Al costat dels ballets El llac dels cignes i La bella dorment, El trencanous és una de les obres més populars de Piotr Ilitx Txaikovski. Abans de la seva estrena, el músic va seleccionar vuit dels seus números, creant així la suite El Trencanous op. 71a com a obra de concert, que es va estrenar el 1892 al Teatre Mariinski de Sant Petersburg sota la direcció del mateix compositor. En aquest concert s'interpretaran tres de les peces d'aquesta col·lecció, entre les quals no podia faltar la famosa Dansa de la fada de sucre, protagonitzada pel peculiar timbre de la celesta. Els dos números restants són la Marxa i el Vals de les flors, un exemple de l'alt nivell de sofisticació compositiva al qual Txaikovski va sotmetre un dels gèneres vuitcentistes per excel·lència, gràcies al vast domini que tenia de l'orquestra i la seva inqüestionable vinculació amb el ballet.

El conjunt de marxes que conformen la col·lecció Pompa i Circumstància s'ha convertit en el segon himne nacional de Gran Bretanya, que s'interpreta al final de cada temporada dels Proms que, any rere any, se celebren al Royal Albert Hall de Londres. La col·lecció deu el nom a una frase que es pot llegir a l'Otel·lo de Shakespeare. Sentirem la quarta marxa, que es caracteritza, en paraules del compositor, com a «rítmica i cerimonial». Un fermall d'or per tancar un programa que combina de manera impecable serietat, diversió, dificultat i solemnitat.

*Adéu al renill del cavall de batalla,
al tambor que commou l'esperit,
al pífre que perfora les oïdes,
a la bandera reial i totes les seves qualitats,
orgull, pompa i circumstància de la gloriosa guerra.*

William Shakespeare

Ana Aguado i Ana Belén García

A2 Dúo

Format per les organistes **Ana Aguado** (Palència) i **Ana Belén García** (Andoain, Guipúscoa). Aquestes joves organistes van fer els estudis musicals en diferents conservatoris i escoles de gran prestigi: Sant Sebastià, Palència, Barcelona, Pau, Amsterdam i Tolosa, i van rebre classes de mestres com Michel Bouvard, Esteban Landart, Esteban Elizondo, Óscar Candendo, Jan Willem Jansen, Jesús Martín Moro, Roberto Fresco, Jacques Van Oortmersen i Loïc Mallié, entre d'altres. Amb una àmplia experiència en el terreny docent i concertístic, aquestes dues organistes van oferir el seu primer concert com a duo el juny de 2015 en un dels orgues més representatius de l'orgueneria romàntica francesa: el gran orgue Cavaillé-Coll de la Basílica de Santa Maria del Cor de Sant Sebastià (1863), d'on Ana Belén és organista titular.

Ana Aguado ha impartit classes d'orgue en diferents centres, entre els quals el Conservatori Superior de Música de Màlaga. Actualment, treballa al Conservatori Professional de Música de Lleó i dirigeix i és professora de l'Escola Provincial d'Orgue de Palència Fra Domingo de Aguirre.

Ana Belén García és directora i professora de l'Escola de Música Lorda Iriondo de Urnieta (Guipúscoa), repertorista del cor Easo de Sant Sebastià i directora del Festival Internacional d'Orgue de la Quinzena Musical de Sant Sebastià.

Amb un repertori molt versàtil que recorre tots els estils i períodes de la música per a orgue, A2 Dúo investiga sobre les composicions i adaptacions per a orgue a quatre mans i ofereix nombrosos recitals en diferents festivals internacionals de música.